

Grenzen aan de vorm?

Bij de aangifte van een kind hebben ouders bij de voornaamgeving van de wetgever een grote keuzevrijheid gekregen. De voornaam mag niet ongepast zijn – zonder dat expliciet wordt gemaakt wat dat betekent – en de naam mag niet als geslachtsnaam voorkomen, tenzij die al als voornaam gebruikelijk is; bijvoorbeeld *Piet*). Het Utrechts Instituut voor Linguïstiek en het Meertens Instituut van de KNAW hebben in 2006 de beschikking gekregen over de voornamen van iedereen met de Nederlandse nationaliteit (of daaraan gelijkgestelden) uit de *Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens* (GBA). Bij het bestuderen van al die namen rees al spoedig de vraag of er bijvoorbeeld bij *Tim J.*, *KKendra* of *E;isa* sprake is van een type- of spelfout, of dat de naam in die vorm geaccepteerd is.

GERRIT BLOOTHOOF

DR. IR. GERRIT BLOOTHOOF IS
VERBONDEN AAN HET UTRECHT
INSTITUTE OF LINGUISTICS VAN
DE UNIVERSITEIT UTRECHT

Eigenlijk is uitsluitel vaak bijzonder moeilijk te geven en het verhaal rond elke naam zou apart bestudeerd moeten worden. De aantallen namen zijn echter zo groot dat dat onhaalbaar is. Wel kan een inventarisatie van de opmerkelijke namen worden gemaakt, die bekeken kan worden in het licht van geschreven en ongeschreven regels ten aanzien van de gebruikte tekens en de vorm van de naam. Daarbij is de verwachting dat sommige ouders de grenzen opzoeken van wat wettelijk mogelijk is, mogelijk geïnspireerd door grafische motieven (vergelijk *ChristenUnie*) of door kenmerken van een moedertaal die niet de Nederlandse is. In dit artikel kijken we naar het gebruik van hoofdletters, kleine letters, koppelteken, apostrof, punt en andere leestekens en we zijn vooral geïnteresseerd of een voornaam *naar de vorm* opgepast kan zijn. Een ongepaste betekenis van een naam laten we buiten beschouwing. In een volgend artikel bespreken we de voornaam die ook geslachtsnaam is.

Hoe is er te werk gegaan?

In totaal bevat onze selectie uit de GBA de voornamen van ongeveer 21 miljoen personen.

Dat betreft ongeveer 16 miljoen Nederlanders plus alle personen die na de digitalisering van 1994 zijn overleden en waarvan de gegevens als opgeschorte persoonslijst beschikbaar zijn. Daar komen dan ook nog bij de personen die vóór 1994 zijn overleden, maar als ouder of kind in de persoonslijst van respectievelijk kind of ouder genoemd worden.

Deze 21 miljoen personen hebben circa 5 miljoen verschillende (reeksen) voornamen. Die reeksen worden gevormd uit circa 500.000 verschillende enkele voornamen. Een werkelijk enorm aantal, zeker in vergelijking met de 20.000 voornamen die in de *Prisma Voornamen* worden besproken.

Een ander markant gegeven is dat er tegenwoordig jaarlijks circa 7.000 voornamen worden gegeven die niet eerder in Nederland voorkwamen. Veel zijn daarvan afkomstig uit een andere cultuur, andere zijn bedacht. In dit domein staat een ambtenaar van de burgerlijke stand dan voor de niet eenvoudige taak om voornaamwensen van ouders al dan niet te honoreren. Een inhoudelijke beoordeling is vaak moeilijk, en ook vrijwel onmogelijk wanneer voornamen stammen uit een vreemde taal. Naar de vorm zijn voornamen wellicht wel te beoordelen, ook al zijn ook daar weinig expliciete regels voor.

In akten van de Burgerlijke Stand mogen geen afkortingen worden gebruikt (*Besluit Burgerlijke Stand*, artikel 18:1) en dat sluit het gebruik van een punt in een voornaam uit. Verdere aanwijzingen geeft de wetgever echter nauwelijks, behalve dat in de *Rijkswet Nederlandschap* (bijvoorbeeld artikel 6:5) wordt gesteld dat een naam geschreven moet zijn in de 'in het Koninkrijk gebruikelijke lettertekens'. Deze zijn een onderdeel van de GBA-tekenset, die de kern vormt van het *Besluit Standaardschrijfwijze persoonsgegevens*.

Met de GBA-tekenset, beschreven in de norm NEN 1888:2002, kunnen alle Europese talen met Latijns schrift worden geschreven. Ze bevat naast letters met of zonder diakritische tekens, echter ook cijfers en speciale tekens (waaronder leestekens en het in SMS-taal populaire @).

In Engeland worden symbolen en cijfers expliciet uitgesloten als onderdeel van een eigenaam, maar in Nederland niet. Voor het gebruik van letter- en leestekens kan gekeken worden naar het *Besluit bekendmaking spellingsvoorschriften*, maar dat stelt 'de meeste spellingregels zijn niet van toepassing op eigennamen, die immers worden gekozen en doorgegeven mét een schrijfwijze. We respecteren deze soms afwijkende schrijfwijze van namen op grond van het donorprincipe'. Het donorprincipe is het respecteren van de schrijfwijze die in de taal van herkomst gebruikt wordt of die in ons geval de ouders gekozen hebben. Het enige wat we uit de spellingsvoorschriften kunnen aanhouden is dat de voornaam en de familienaam van een persoon met een hoofdletter wordt geschreven (regel 16.B). In praktische zin lijkt ook het gebruik van een komma in voornamen ongewenst omdat in oudere staatakten voornamen en familienaam door een komma gescheiden waren en een extra komma in de voornaam tot verwarring kan leiden. In de huidige staatakten doet dit probleem zich overigens niet meer voor.

Ook wordt wel genoemd dat een zeer groot aantal voornamen ongepast zou zijn (zie postbus51.nl), zonder daar overigens een grens bij te geven. De enige praktische beperking zijn de 200 posities die het voornamenveld in de GBA groot is. De langste naam in de GBA heeft 22 voornamen en neemt 166 posities in: *Jhesu Immacolato Cuore di Maria Johannes Bernardus Carolus Magnus Augustus Aegidius Jacobus Exuperius Hermes Marcus Nicola Eric Etienne Genevieve Mars Castor Casimir*.

Voor we de voornamen in de GBA bestuderen, moeten we stilstaan bij de manier waarop namen daar terecht komen. De akten van de Burgerlijke Stand zijn bepalend en de informatie daarin wordt in de GBA overgebracht. In die registratie kunnen fouten zijn gemaakt, zowel in de akte als in de opname van gegevens in de persoonslijst in de GBA (of eerder op de persoonskaart, of bij de overname in 1994 van gegevens uit de geschreven persoonskaart in de gedigitaliseerde persoonslijst). Wij hebben niet gecontroleerd of de namen die we in de GBA vonden, ook zo in de akte zelf staan. Daarnaast zijn er akten die buiten Nederland zijn opgemaakt volgens het daar geldend recht. Dat kan een naamvorm opleveren die in Nederland niet zou zijn toegestaan. Omdat we naast de voornaam ook de geboorteplaats en het geboorteland kennen, kunnen we die gevallen onderscheiden. Tenzij anders vermeld, geven we hier alleen voorbeelden van voornamen die na 1994 in de GBA zijn geregistreerd op basis van een in Nederland opgemaakte geboorteakte.

KENNELIJKE TYPE- EN SPELFOUTEN, OF TOCH NIET...

We beginnen het overzicht van opmerkelijke namen met een kort overzicht van namen waarin een leesteken anders dan koppelteken of apostrof wordt gebruikt. Dit zou niet geaccepteerd kunnen worden en ze berusten waarschijnlijk op een invoerfout zoals *Anna Maria Catharina<, Egbert L:arentius Margaretha, Andrea Sij=a, Johanna;Hendrika Adriana, E;isa Wilhelmina Philomena [Elisa?], Mario Karl / Heinz Johannes [Karl-Heinz?], Leonardus Jozephius Antonius ** [afgebroken reeks?]. Dit zijn allemaal registraties van voor 1970 en ze zijn zeer beperkt in aantal. Een bijzonder geval is de *underscore*. Deze kan bij elektronische invoer ontstaan als een typefout van een spatie en onopgemerkt blijven wanneer het invoerveld op het beeldscherm onderlijnd is. Hiervan zijn tientallen gevallen bekend, meest recent als bijvoorbeeld *Simon_Eugène, Ahmetcan_Mevlüt, Nikki_J*.

Of was het expliciet zo de bedoeling? En is de komma een typefout in *Coco-Fay, Jennifer, Bette* en *Bastiaan, Seán*?

Wanneer een letterteken of diacriet niet duidelijk is, wordt in sommige registraties van voor 1994 een vraagteken gebruikt, zoals in *Giuglio Nicol? Umberto [Nicolà, Nicolá?]*. Bij *Thymoteus Adriaan W/lodzimirz* valt te denken aan een scheiding van diacriet en letter [*W odzimierz?*].

Een cijfer in een naam wordt niet toegestaan, ook elders in de wereld niet. Denk aan het rumoer rond de door Nieuw-Zeelandse ouders gewenste, maar niet geaccepteerde naam *4real*. Toch zijn er twee Nederlandse voorbeelden met *Xavier Dominique Jérôme 17 Mai* en *Celèste Elise Eugenie 26 Avril*. De enkele andere keer dat een cijfer voorkomt berust dat waarschijnlijk op een fout zoals de oude registratie *Sophia Opn8395218694FRANCISCA MARIA* en de recente *Giacomo Francesco* (met een nul op het eind).

Alhoewel een punt niet in een naam mag voorkomen, zien we deze toch in de patronymische afkortingen *Jelle Schelte Pietersz., Gerhard Lambert Tonnesz.*, en in de afkorting van junior in *Hendrik Jr., Stéphane Maroni jr. Isiah*. Een typefout lijkt hier onwaarschijnlijk; op het patroniem wordt in een volgend artikel ingegaan.

Een fout geldt mogelijk wel voor de punt(en) op het naameinde in *Alperen*, *Joost*, *Angela Maria Cornelia Wilhelmina*.... . In buitenlandse geboortekten worden wel eens afkortingen gebruikt die bij gebrek aan nadere informatie in de GBA worden overgenomen, zoals in bijvoorbeeld *Ma. Alma* en *Angel Ma.* uit Latijns Amerika en de Filipijnen. Voor *St. James*, *St. Helier* of *Mc.Arthur* kunnen we echter in Nederland blijven.

Het Hof van Amsterdam stelt in de uitspraak over een voornaam van een enkele letter (NJ 1994:571) dat een hoofdletter gevolgd door een punt als een afkorting - en dus als fout - zal worden opgevat, en staat alleen een enkele hoofdletter toe. Maar inmiddels is *K. Roshani Wouterina* geregistreerd, en ook *Jim A.* en *Samuel H.J.* bijvoorbeeld. Hier wordt klaarblijkelijk in de officiële naam de Amerikaanse gewoonte gevolgd om een *middle name* tot een initiaal te beperken [maar de presidenten *John F. (Fitzgerald) Kennedy*, *Lyndon B. (Baines) Johnson*, *Richard M. (Milhous) Nixon*, *George W. (Walker) Bush* hebben officieel wel degelijk uitgeschreven namen; in tegenstelling tot *Harry S Truman*]. Wanneer de spatie tussen punt en volgende naam ontbreekt, wordt de interpretatie nog lastiger, zoals *T.Sar Mc Lain Tymon* (Nederlandse Antillen). Het laatste voorbeeld lijkt op *Jay D.von* [D'von?] waar mogelijk sprake is van verwarring van een apostrof met een punt, mede omdat na de punt geen hoofdletter volgt.

Iedere Nederlander wordt geacht een voornaam te hebben, maar -, -- en . komt voor. Het is waarschijnlijk een gevolg van een naamreeks die geheel als familienaam is geregistreerd waardoor er voor de voornaam niets overbleef en men in arren moede volstaat met één of meer liggende streepjes. Of een punt.

In oudere, meest oorspronkelijk buitenlandse registraties van voor 1960, komen nog wel eens aliassen voor. Het leidt tot vormen zoals *Kim Liung alias Broertje* (Nederlands Indië), *Hian Nio ook genoemd Fenny* (Nederlands Indië), *Samuel Idel, genannt Julius* (Polen), *Rachel dite Shela* (Egypte), *Maria Katharina gen. Anna*. Het is ook de enige situatie waarin haakjes in het voornamenveld worden gevonden: *Bian Ie (Edwin)* (Nederlands Indië), *Djoen Hiang (René)* (Indonesië), *Kaaprio (Kaapriel)* (Finland), *Isabelle Michelle (Isay)* (Filipijnen), *Martin (Raden Mas)*. Soms volgt het haakje zonder spatie op de naam, zoals *Iskandar(Tengku)* (Nederlands Indië), of staan de haakjes los door extra spaties: *Poo Giap (Sandyanto)* (Indonesië), en soms verschijnen de haakjes binnen de naam, zoals in *Joannes (Jantje) Karel* (Indonesië).

Dat er op 21 miljoen persoonsnamen wel eens een steekje valt, is onvermijdelijk, en een fout is in de bovenstaande gevallen misschien aan het gebruik van een ongebruikelijke leesteken te herkennen. Maar of het echt een fout is, of een geaccepteerde naam, is niet in alle gevallen te zeggen.

Hierna worden voornamen besproken die binnen het gewone alfabet, hooguit met koppelteken of apostrof, geschreven worden. Ook dan blijkt er in de vorm nog veel mogelijk.

HOOFDLETTER

Een losse hoofdletter, zonder punt, wordt als een naam toegestaan, alhoewel bij de uitspraak daarover in overweging is genomen dat het om een middennaam ging. Inmiddels komen als tweede voornaam alle letters voor, van *Elmer A* via *Suzie Q* tot *Jimmy Z*. Maar het is zeldzaam als het bij *K* of *T C* blijft. Op eerste positie in een reeks namen is het verschijnsel vooral gekoppeld aan niet-Nederlandse namen. We vinden onder andere *A Huang*, *E Mei*, *I Gusti Semmi Karang*, *K Jay* en *R Junior Dharasingh*. *Winston Nikita Charles John Conrad Bernhard Reza Florence G J P R C* roept de vraag op hoeveel afzonderlijk hoofdletters in een voornaam geaccepteerd kunnen worden.

Met hoofdletters kan ook Romeins geteld worden, mits toegestaan zou worden om meerdere hoofdletters achter elkaar te plaatsen. Het gebeurt in *Boris Kees Balthazar I*, *Bonifacio II* (Filipijnen), *Jindrich III Willem* (Groot-Brittannië), *Cornelis Hendrik Willem V*, *Luca Bala Durga IX* en *Isa X*. In Amerika zien we het ook in bijvoorbeeld *William Jefferson Blythe IV* Clinton. Andere combinaties van dubbele hoofdletters vinden we in *DJ*, *Dini MA*, *Coco Mina RJ*. Een serie hoofdletters kan niet alleen als losse naam maar ook als onderdeel van een naam voorkomen, zoals in *Tikan d'ICKsen Roeland*, *HDier* of *Sofini KKendra*.

Ook het gebruik van middenhoofdletters (ook wel beeldend CamelCase genoemd) leidt tot meerdere hoofdletters in één naam. Ze worden gebruikt om in namen het onderscheid te maken met een aangehecht lidwoord zoals in *Caspar LeRoy*, of met voorzetsel in *DeShawn*, *DaVinci* of *DiAngelo*, of in een samentrekking *McKay*, of repeterend in het Afrikaanse *ZamZam* of *MeyMey Lisa*. Talrijk zijn de voorbeelden van samengevoegde namen, zoals *MariAnne*, *PieterBas*, *CorNel* en *AkkeMei*. Minder duidelijk is de bedoeling van de middenhoofdletter in *Camille CéZanne* en *EziNne April* die mogelijk op een typefout berusten. Het gebruik van middenhoofdletters lijkt trendy en niet op te houden bij Microsoft en GroenLinks.

KLEINE LETTER

Een voornaam moet volgens het spellingsbesluit met een hoofdletter beginnen en we nemen aan dat de oude registratie *bertha Aleijda* een typefout is. Maar is dat met moderne namen als *luca Enrico*, *dé Shantell Layada Therese*, *djovann Ariandy* en *hoang Minh Timmy* ook het geval? Vaker nog komt een voornaam met een kleine letter voor op de tweede of volgende positie. Zoals *Arie jan Leendert jan*, *Ni Thi diem*, *Marchantelo Rivano dody*, *Nick sjouke* of *Dylan Le mans*. Als voornaam is Junior al lastig misschien en dat wordt er niet duidelijker op met een kleine letter in *Hendrik junior* of als afkorting in *Chaldrik Marlon jr Quidon*.

Een kleine letter voor het patronymische 'dochter van' of 'zoon van' zien we in Arabische namen, zoals *Fatima bent Mohamed*, *Riyad ben Amar*, *Ahmed bin Sharif*, *Ramiz Joesif oglu*. Talrijk zijn de welluidende Spaans-Portugese namen zoals *Maria do Livramento de La Salet* en *Lisanty Teresita del niño Jesús Virgen*, maar die behoren meestal aan personen die buiten Nederland zijn geboren. Behalve dan bijvoorbeeld *Maria de las Mercedes Rosalia* of *Bethunhe Carlinhos de Jesus Barbosa dos Remédios*. Bijzonder zijn ook *Vincent de Paul*, *Finn de Vere* en opvallend *Gua de Lupe* en *Jan Huygen Lamoraal Maria de los Remedios*. Franstalige voorbeelden zijn *Christ Roi de Gloire*, *J'adore Archinella* en *Grace a Dieu*. In al deze gevallen van kleine letters is het overigens niet onmiddellijk duidelijk wat in afgekorte vorm de voorletters zijn.

APOSTROF

De apostrof wordt in voornamen meestal gebruikt als weglatingsteken, als nabootsing van de spreektaal (glottisslag), of als aanduiding van het accent (wat in de normale spelling niet gebeurt, maar wel in sommige woordenboeken). De apostrof wordt regulier gebruikt als de bezits- en meervoudsvormen met s van woorden die eindigen op a, e, i, o, u of y, voorafgegaan door een medeklinker of lettergreepgrens. In andere talen dan het Nederlands kan de apostrof speciale uitspraakverschijnselen aanduiden, zoals bijvoorbeeld geaspireerdheid.

We vinden de apostrof op de eerste positie in de oude registraties 's *Jaak* [us Jaak of Sjaak op aparte wijze?] en 't *Jantje*, maar ook recent op het eind in *Benthe Christl'*, *Chamch' Eddine* en repeterend in *Lou'Lou'*. De apostrof als weglating van de stomme e lijkt duidelijk in *Christ'l*, *Cam'ron* en *Ax'l*. En moet de apostrof dan gevolgd worden door een hoofdletter, zoals *Marius Jan M'Hammed* of juist niet zoals *M'hammed*, en *D'Mitry Henry Michael* of *D'mitri Thomas Xander*, en *O'Brian* of *O'brien*? Andere voorbeelden zijn *Elona L'vovna* (Rusland), *B'lana* [B'Elana?], *C'zar Jacobus Lambertus Antonius* [Cezar?], *C'Cesirhe Lesley*, *D'lasandro Luigino* [D'allasandro?], *D'Ltri Ignazio*, *D'Jáy* [DeJáy?], *D'shawn* [Deshawn?], *Shania Ll'Aurelia*, *A'Kadir* [Abdel Kadir?], *M'lynn* [Marilynn; May'lynn?], *K'neeltje* [Korneeltje?].

KOPPELTEKEN

Het koppelteken speelde een rol in de uitspraak over acceptatie van de voornaam *Miracle-of-love* (NJ 1999:189) waarbij de rechtbank de via de koppeltekens uitgedrukte taalkundige eenheid van belang achtte opdat er geen onduidelijkheid is over de voorletter van de naam. Zo werd ook de *Flame of Ruach* ooit geweigerd en als *Flame-of-Ruach* geaccepteerd. Dit lijkt echter in het licht van bijvoorbeeld *Maria de los Remedios* en andere eerder genoemde namen niet consequent. De voorbeelden drukken ook uit dat het koppelteken niet alleen voornamen kan verbinden en ook hoeft een naam na het koppelteken niet met een hoofdletter te beginnen. Dus mogen *Anne-dirk*, *Jay-dee* of *Anne-lotte* en constructies als *Anwar-ul-Haq*, *Abd-el-Gheffar* of *Paul-Herman Pâte-de-Loupé*. Maar kan het gebruik van een koppelteken ook als lettergreepscheiding worden toegestaan in *Anne-tje* en *Saar-tje Janne*? In *Jo-han*, *Henrick* en *Mar-grietje* worden weliswaar bestaande namen gekoppeld, maar zal toch *Johan*, *Henrick* en *Margrietje* zijn bedoeld. Complexere lettergreepscheidingen vinden we nog in *Rhiannon San-che-he-ray*.

We kwamen namen van één letter tegen, en vinden die ook voor en na een koppelteken. Een mogelijke bedoeling kan dan een verduidelijking van de uitspraak zijn. Zoals vooraan in *J-len*, *O-djani*, *C-tienne*, achteraan in *Andy Shane Shafi-i*, *Davyna-d Mae*, *Bo-d Duncan* en in de als poëzie lezende naam *Bondjol-S Baydr-al-Fay Muhammed Jhomp-A-Loktoe Kolokoe-Jiji*.

Een koppelteken dient zonder spaties voorafgegaan en gevolgd te worden door een naam of naamelement. Dat is niet het geval bij *Roos - Maartje Maria* en helemaal niet in *Thymo - Dick*, *Jan - Willem Stefan* of *James - Jr Celestin*. En één koppelteken lijkt voldoende, maar niet in *Tim Jan-Jelte*. Ten slotte wordt een groot aantal namen ongepast gevonden. Geldt er dan ook een grens aan het aantal gekoppelde namen, met als kampioen *Prince-Fritz-Cruene-August-Willem-Jan-Hendrik-Dick Dicky* (Canada)?

De apostrof op de plaats van samentrekking zonder dat er een letter verdwijnt (en dus gebruikt als een spatie of koppelteken) zien we in *Alwien Di'angelo Marinho*, maar meestal wordt het *D'Angelo*, of met spatie *D'angelo*. Die spatie doet geen recht aan de samentrekking, ook niet in *Noel Hugh O' Niel*, *Di' Sylvana* of *Charlotte Pomme-d' Or Marie*, en past al helemaal niet in *Ol' ga*. Omdat de *d'* een lidwoord is, valt een kleine letter te overwegen, zoals in *d'Arcy Christian* en *Demi Armanda d'Alessandra Ariëlle*, maar het gebeurt weinig. Vergelijkbare voorzetsel- of lidwoordconstructies zijn te vinden met *L* in *L'Houssaine*, *Persia L'esperanza*, *Amber L'eau*.

Van accent of uitspraakanduiding is mogelijk sprake in het Afrikaanse *Alexander Ng'ang'a*, *N'famoussa* (Guinee), *Ashar Saturnino N'Kongo*, *N'Gbesso Harold Kevin*, *B'ninu Yoshua*. En ook in *Zakeriye Fu'aad Ibrahim*, *Dani'el Ja'ir*, *Bedo'rik* en het Polynisische *Kaume'a*. Lastiger wordt die interpretatie in *Nikki Wil'lemijn*.

Patroniemen worden in een volgend artikel besproken, maar we geven met apostrof alvast ter overweging *Tjitze Sjoerd's* (1909), *Marijke Jancko's* (1964), *Sjoerd Bauke Age's Henricus Adelbertus* (1974), *Sven Peter Eize Arend's* en *Leah Helena Adriana Lakshmi Leo'sdochter*.

CONCLUSIE

Het lijkt een algemeen gangbaar uitgangspunt te zijn dat Latijnse letters met eventuele diacrieten, plus spatie, koppelteken en apostrof de tekens van een naam kunnen zijn. Cijfers en speciale tekens zoals de @ horen daar vooralsnog niet bij. De punt wordt vreemd genoeg soms door de vingers gezien, zelfs in een positie die gewoonlijk een initiaal aanduidt. Verdere restricties met betrekking tot de manier waarop hoofdletters, kleine letters, koppelteken en apostrof worden gebruikt, lijken er nauwelijks te zijn, of het moet al zeer uitbundig worden. Grafische motieven, zoals bij de middenhoofdletter in *CorNel*, worden inmiddels toegestaan, maar hoe ver die vrijheid gaat is niet duidelijk. Wel moet het koppelteken iets te koppelen hebben en zou die niet voorafgegaan of gevolgd mogen worden door een spatie. En de eerste voornaam moet wel met een hoofdletter beginnen, behalve bij het patronymische *d'*. Voor volgende voornamen, of lidwoorden en voorzetsels, lijkt het gebruik van een hoofdletter minder noodzakelijk. Deze ontwikkelingen zijn zeker mede een gevolg van het feit dat het volgen van buitenlandse naamgewoonten niet meer zo ongepast wordt gevonden. Die trend zou wel eens onstuitbaar kunnen zijn.

Tot slot stellen we ons ouders voor die hun kind graag Jan Peter willen noemen. Ze willen dat wel op een eigentijdse manier doen. Aan de lezer de vraag welke van de onderstaande varianten acceptabel zijn of niet, en of nadere regelgeving nodig is om uniforme besluiten van de ambtenaren van de burgerlijke stand mogelijk te maken. De lijst is zeker niet uitputtend. (*gb*)

Jan Peter	J Peter	JaN PeTeR
Jan peter	Jan P	JAN PETER
jan peter	Jan P.	Jan PEter
	Jan p	Jan Pe-ter
JanPeter		Jan-pe-ter
Jan-Peter	Jan Petersz.	Jan P@'r
Jan'Peter	Jan Petersz	Jan-p'e-ter
Jan P'eter	Jan Peterszoon	Jan P'et'er
Jan Pet'r	Jan Peter's	
Janpeter	Jan van Peter	Jan Peter van de Heilige Geest
Jan-peter	Jan d'Peter	Jan Peter-van-de-Heilige-Geest
Jan'peter	Jan-d'Peter	Jan Peter J'adore
	d'Peter	Jan Peter (Jacob)
J	D'Peter	jonkheer Jan Peter
J P	D'peter	Jan Peter IV
JP	D-peter	Jan Peter C D A
J.	D-Peter	Jan Peter!
J.P.		
j p		